

1. האגודה לזכויות האזרח בישראל
  2. המוקד להגנת הפרט
  3. רופאים לזכויות אדם – ישראל
  4. עדאלה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל
  5. וועד הציבורי נגד עינויים בישראל
- על ידי ב"כ עוה"ד רעות שאער ו/או אבנר פינצ'וק ו/או עודד פלר ו/או גיל גן-מור ו/או גדיר ניקולא ו/או דבי גילד-חיו ו/או עביר גיובראן ו/או טל חסין ו/או משכית בנדל ו/או אן סוצ'יו ו/או רוני פלי ו/או הגר שחטר ו/או רע'דה עואד
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
רח' נחלת בנימין 75, תל אביב 6515417
טלפון: [REDACTED]; פקס': 03-5608165
דוא"ל [REDACTED]

העותרים

נגד

1. השר לביטחון לאומי
  2. נציבת בתי הסוהר
  3. היועצת המשפטית לממשלה
- על ידי מחלקת הבג"צים, פרקליטות המדינה
משרד המשפטים, ירושלים
טלפון: 073-3925590; פקס': 02-6467011

המשיבים

תגובה מקדמית מטעם המשיבים

1. בהתאם להחלטות כב' השופט כבוב מיום 25.10.23 ומיום 9.11.23, מוגשת בזאת תגובה מקדמית מטעם המשיבים.
2. עניינה של העתירה בתנאי העצורים והאסירים הביטחוניים (להלן: **כלואים ביטחוניים**) הנתונים במשמורת שרות בתי הסוהר (להלן גם: **שב"ס**). במסגרת העתירה ביקשו העותרים חמישה צווים על תנאי, כדלקמן:

- א. מדוע לא תוחזר לאלתר אספקת המים הסדירה לאגפים הביטחוניים.
- ב. מדוע לא יוסרו לאלתר הגבלות על גישת האסירים והעצורים הביטחוניים למרפאות ולטיפול רפואי.
- ג. מדוע לא יוסרו לאלתר ההגבלות על פגישות של עורכי דין עם אסירים ועצורים ביטחוניים.
- ד. מדוע לא יוסרו המגבלות שהוטלו על האסירים הביטחוניים מכוח מצב החירום בבתי הסוהר עליו הכריזו המשיבים ביום 7.10.2023 (להלן: **מדיניות החירום**) לרבות איסור החזקת ציוד אישי, מניעת גישה לקנטינה, הפסקות תאורה, מניעת יציאה מהתאים וכל הגבלה אחרת שהוטלה במסגרת מדיניות זו.
- ה. מדוע לא יפרסמו המשיבים, באופן מיידי, את מדיניות החירום לפיה פועל שב"ס, לרבות ההגבלות המוטלות מכוחה על אוכלוסיות וסוגי אסירים מסוימים."

3. עמדת המשיבים היא כי דין העתירה להידחות על הסף שכן, העתירה אינה מניחה תשתית עובדתית שבכוחה להצדיק את מתן הסעדים המבוקשים בגדרה; כמו כן התיאור העובדתי בעתירה ביחס לנושאים שהועלו (בין היתר, הטענות למניעת טיפול רפואי, מניעת מפגש עם עורכי דין ותנאי הסניטציה בתאים) מבוסס על תשתית עובדתית שאינה נכונה.

4. כפי שיפורט להלן, לאחר מתקפת הטרור הרצחנית מרצועת עזה, הורתה נציבת בתי הסוהר (להלן: הנציבה) מכוח סמכויותיה על פי דין, על צמצום ואף ביטול של פעילויות השגרה בבתי הסוהר, ביחס לכלל הכלואים. באשר לכלואים הביטחוניים, לנוכח הסיכון הייחודי הנשקף מהם, אשר גם הוכר בפסיקת בית משפט נכבד זה, בפרט בשעה שמדינת ישראל נמצאת בעיצומה של מלחמה מול ארגוני הטרור, הוחלט על צמצום, עד לכדי המינימום המתחייב על פי דין, של תנועות האסירים, האינטראקציה בין האסירים, הקשר בינם לבין החוץ, וכן צמצום כאמור של החיכוך בינם לבין סגל בית הסוהר. כל זאת לשם מימוש תכלית ביטחונית של שמירה על ביטחון המדינה, הסוהרים והסדר והמשמעת בבתי הסוהר. יוסבר, כי ההחלטות ביחס לפעילות בתי הסוהר, ובכלל זאת ביחס לתנאי האסירים לרבות האסירים הביטחוניים, מתקבלות על יסוד הערכות מצב שמתקיימות מדי יום בראשות הנציבה ובהשתתפות סגל הפיקוד הבכיר של שב"ס.

ההחלטות שהתקבלו בעת המלחמה ביחס לתנאי הכלואים, התקבלו בהתאם להוראות הדין המחייבות את שב"ס, ובכלל זאת פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן: פקודת בתי הסוהר); תקנות בתי הסוהר (תנאי מאסר), התשי"ע-2010 (להלן: תקנות תנאי מאסר); תקנות סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (תנאי החזקה במעצר), התשנ"ז-1997 (להלן: תקנות תנאי החזקה במעצר) וכן בהתאם לפקודות הנציבות הרלוונטיות. כמו כן שב"ס פועל בהתאם להנחיות פיקוד העורף.

5. בשים לב לתיאור שיפורט להלן ביחס למצב הדברים בעת הזו, עמדת המשיבים היא כי דין העתירה דנן להידחות על הסף. לצד האמור, ככל שעצור או אסיר ביטחוני מבקש להשיג באופן פרטני על תנאי כליאתו, באפשרותו לפנות בעניינו הפרטני לגורמים הרלוונטיים בשב"ס כמו כן, וככל שיהא בכך צורך, באפשרותו להגיש עתירת אסיר לבית המשפט המחוזי, וזאת על יסוד תשתית עובדתית קונקרטית בענייניו שניתן יהא לבחנה. כפי שיפורט בהמשך הדברים, אף הוגשו בימים אלו שתי עתירות אסיר ביחס לשניים מהראשים המבוקשים בעתירה דנן. אף בכך יש לתמוך בדחייתה של העתירה הכוללת דנן.

הרקע

6. ביום 7.10.23 החלה מתקפת טרור רצחנית מרצועת עזה, במסגרתה פלשו אלפי פעילי חמאס, הגייהאד האסלמי וגורמים נוספים לשטח ישראל, כאשר הם חודרים ליישובי עוטף עזה והדרום מן היבשה, האוויר והים. עם חדירתם לישראל, בבוקרו של יום שבת, ביצעו גורמי טרור אלה מעשי רצח וזוועה ביישובים, ירו על כלי רכב ומבנים, טבחו בגברים, נשים קשישים וטף, וביצעו מספר רב של פיגועי חטיפה ולקיחת בני ערובה. במקביל לכך, ביצעו גורמי הטרור הללו ירי מאסיבי של רקטות ופצצות מרגמה לעבר ערי ישראל.

מתקפה רצחנית זו גבתה את חייהם של המוני בני אדם (בהם אזרחים, חיילים ואנשי כוחות הביטחון וההצלה), והביאה לפציעתם של אלפים, מהם רבים פצועים קשה ואנוש. כמו-כן, במסגרת מתקפת הטרור נחטפו כ-240 בני אדם לתוך שטח הרצועה ואחרים עודם נעדרים.

7. בשל המלחמה שנכפתה על מדינת ישראל ואזרחיה, ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי החליטה על נקיטת פעולות צבאיות משמעותיות מכוח הסמכות הנתונה לה בסעיפים 40(א) ו-40(א1) לחוק-יסוד: הממשלה. בנוסף, שר הביטחון הכריז על מצב מיוחד בעורף, בהתאם לסמכותו לפי סעיף 9(ב) לחוק ההתגוננות האזרחית, התשי"א-1951.

8. מאז יום 7.10.23, מדינת ישראל מנהלת מלחמה קשה מול ארגוני הטרור ברצועת עזה, כאשר ברקע מתקיימות פעולות לחימה גם בזירה בצפון, ממנו פונו תושבי יישובים רבים הממוקמים בקרבה לגדר הגבול. ראו לעניין זה גם את סעיף 8 לפסק הדין שניתן בימים האחרונים בבג"ץ 7439/23 **אלואחד נ' צבא הגנה לישראל** (פורסם באר"ש, 31.10.23): "בימים נוראים אלה, מנהלת מדינת ישראל מערכה קשה נגד מבקשי נפשה מארגון חמאס השולט ברצועת עזה, אשר שלח את מרצחיו, ועימו 'ערב רב', אספסוף צמא-דם, בבוקר יום 7.10.2023 (חג שמחת תורה) – להשמיד להרוג ולאבד, מנער ועד זקן, טף ונשים". כן ראו את סעיף 14 לפסק הדין בבג"ץ 7287/23 **גידאן נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית** (פורסם באר"ש, 11.10.23).

9. יצוין, כי לצד הלחימה ברצועת עזה, מנהלים גורמי הביטחון מבצעים צבאיים רבים באזור יהודה ושומרון לשם מעצרו של פעילי טרור במטרה לסכל הוצאת פיגועי טרור נוספים מגזרה זו. כך, בתוך זמן קצר, עצרו כוחות הביטחון מאות רבות של פעילי טרור משטחי האזור, ובפרט פעילי ארגון הטרור חמאס.

10. מתחילת הלחימה מספר הכלואים במתקני הכליאה של שירות בתי הסוהר עלה דרמטית (עומד היום על קרוב ל-19,000 כלואים), והוא כולל מספר הולך ועולה של כלואים הנמנים על אוכלוסיות ייחודיות הדורשות תשומת לב וזהירות מרבית. בנוסף, מבוצעות פעילויות אופרטיביות שונות לשמירה על ביטחון בתי הסוהר, בפרט הביטחוניים; ויחידות רבות בשב"ס עוסקות באבטחה מוגברת של המתקנים ומבצעי חיפוש באגפים נוכח התראות משמעותיות בהיבט זה, וכן במשימות הנובעות מהקליטות הרבות של עצורים (קליטה, העברות בין בתי סוהר וכיוצ"ב).

11. להשלמת התמונה, יצוין כי לנוכח המלחמה והעצורים הרבים שהובאו למשמורת שב"ס, ביום 18.10.23 נחקק חוק לתיקון פקודת בתי הסוהר (מס' 64 – הוראת שעה – חרבות ברזל) (מצב חירום כליאתי), התשפ"ד-2023 (להלן: **הוראת השעה**), המסמיך את השר לביטחון לאומי להכריז על "מצב חירום כליאתי". בין היתר, בהתאם להוראת סעיף 19כא להוראת השעה, רשאי מנהל בית סוהר להלין אסיר בתריגה מהוראות לעניין שטח מחיה, וככל הנדרש גם להלינו שלא על מיטה – הכול כמפורט בהוראת השעה. עתירה שהגישו העותרות 1, 3 ו-5 בעניין (אשר גם מאוזכרת בעתירה דנן) נדחתה בימים האחרונים על הסף, תוך שבית המשפט הנכבד קבע, בין היתר, כי "...אין בפסק דיננו כדי להקות מהחשיבות שבשמירה על זכויות אסירים דרך הכלל. שהרי, כידוע, אין דומה אומדן הפגיעה בזכויות אדם בעיתות מלחמה לאומדנה במצבי שלום ולפיכך 'מעשים שיפים הם לעת שלום – לא נוכל לקיימם לעת מלחמה'" (בג"ץ 7650/23 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' השר לביטחון לאומי** (פורסם באר"ש, 30.10.23)).

12. בשל המלחמה, ונוכח הצורך בשמירה על ביטחון מתקני הכליאה ואבטחתם, ושמירה על שלום וביטחונם של המוחזקים במשמורת שב"ס ושל סגל הסוהרים, בפרט בנסיבות המורכבות בעת הזאת, כפי שפורט לעיל, ביום 16.10.23 הורתה הנציבה, במסגרת הוראת שעה ומכוח סמכותה בהתאם להוראות סעיפים 80 ו-80א(ב) לפקודת בתי הסוהר, על צמצום למינימום או ביטול של פעילויות השגרה בכלל בתי הסוהר, וזאת בכפוף להוראות הדין. עוד נקבע בהוראת השעה, כי הנחיות בדבר אופן והיקף פעילויות השגרה יינתנו מעת לעת, בהתאם להערכות מצב שיתקיימו בראשות הנציבה. יצוין, כי על פי הנמסר משב"ס, הערכות מצב ביחס לכלל ההיבטים הנוגעים לניהול שב"ס בעת הלחימה מתקיימות **מדי יום**.

יוער, כי הנחיות הנציבה מפורסמות באתר האינטרנט של שירות בתי הסוהר תחת הכותרת "פעילויות שגרה בצל מלחמה – חרבות ברזל".

צילום הוראת השעה מיום 16.10.23 מצורף ומסומן **מש/1**.

13. בהמשך לכך, ביום 17.10.23 פורסמה הודעת דוברות שב"ס לכלי התקשורת, אשר פירטה את מדיניות שב"ס באשר לכלואים הביטחוניים בהודעה זו צוין, בין היתר, כי הוחלט על "צמצום תנאי המחיה של האסירים הביטחוניים המוחזקים בבתי הסוהר ברחבי הארץ מטעמים מבצעיים, לשם שמירה על ביטחון בתי הסוהר וסגל הסוהרים כמו גם על מנת לסכל ולמנוע אכזריות פח"ע מתוך בתי הסוהר ובתיאום עם כלל גורמי הביטחון הרלוונטיים". צוין, כי שירות בתי הסוהר נקט בפעולות לשם צמצום תנועות וצמצום קשר עם החוץ למינימום המותר על פי הדין ובין היתר פורטו הפעולות הבאות שננקטו: מניעת אפשרות הגישה לרכש קנייני; צמצום פעילויות באגפים; הקפאת מוסד הדובר; הפסקת זרימת החשמל בשקעים בתאים לשם סיכול קשר עם החוץ באמצעים בלתי חוקיים; הוצאת מכשירי החשמל ובכלל זה מכשירי רדיו וטלוויזיה; ניתוק אמצעי תקשורת מהתאים ומהמרחב הציבורי.

14. ביום 26.10.23 התקיימה הערכת מצב עיתית בעניין. לאחריה, פורסמה הוראה בדבר הארכה ועדכון להוראת השעה, שבה הורתה הנציבה, בין היתר, כי "פעילות שגרה בבתי סוהר פליליים יערכו בשים לב למתכונת בה פועלים מתקני הכליאה בשל המצב הביטחוני החריג כאמור, כמו גם בשים לב להנחיות פיקוד העורף והצורך בשמירה על שלוםם וביטחונם של המוחזקים במשמורת וסגל הסוהרים"; וביחס לכלואים ביטחוניים כי "פעילות שגרה בבתי הסוהר הביטחוניים יצומצמו למינימום הנדרש בכפוף להוראות הדין, והנחיות בדבר ישומן מעל לעת בהתאם להערכות מצב עיתיות שיתקיימו בראשות נציבת בתי הסוהר". כן הוחלט כי הוראת שעה זו תעמוד בתוקפה עד ליום 12.11.23, או עד לכל החלטה אחרת שתתקבל, לפי המוקדם ביניהם.

צילום הארכת ועדכון הוראת השעה מיום 26.10.23 מצורף ומסומן **מש/2**.

15. אשר לכלואים הביטחוניים, נזכיר כי כיום נמנים עם אוכלוסיית הכלואים הביטחוניים עצורים ואסירים החשודים וכאלו שביצעו עבירות ביטחוניות חמורות; פעילי טרור בעלי מעמד בכיר ביותר בארגוני הטרור השונים, חלקם אף בעלי ידע בהכנת אמצעי לחימה. אוכלוסיית האסירים

הביטחוניים מתאפיינת בעמדה אידיאולוגית, הרואה בהמשך המאבק המזוין נגד מדינת ישראל יעד ומטרה, ובהתאם לכך - ממשיכה לקיים קשר עם ארגוני הטרור גם מתוך הכלא, ולקדם מעורבות בפעילות טרור באמצעים שונים (להגדרת אסיר ביטחוני ראו סעיף 3(ב) לפקודה מספר 04.05.00 שעניינה "תהליך הגדרת אסיר בטחוני").

הסיכון המשמעותי והייחודי הנשקף מאוכלוסיית האסירים הביטחוניים בפרט בימים אלה, חייב צמצום, עד לכדי המינימום המתחייב על פי דין, של תנועות האסירים, האינטראקציה ביניהם, הממשק בינם לבין החוץ וכן החיכוך בינם לבין סגל בית הסוהר. כל זאת – לצורך שמירה על ביטחון המדינה ובכלל זאת מניעת העברת מסרים והכוונת פעילות חבלנית עוינת מתוך ואל תוך בתי הסוהר, וכן בתוך בתי הסוהר עצמם, וכן מניעת פגיעה בסגל הסוהרים.

16. בהקשר זה יצוין, כי מתחילת הלחימה התקבלו אינדיקציות מודיעיניות משמעותיות באשר לכוונות עוינות של כלואים, מוטיבציה ליצירת קשר עם החוץ ומסוגלות של כלואים ביטחוניים לפגוע במתקני כליאה ובסגל, במסגרת תרחישים אפשריים שונים המתאפיינים בסיכון לביטחון.

ככל שבית המשפט הנכבד יראה בכך צורך, באפשרות המשיבים להעביר במעטפה סגורה חוות דעת מודיעינית סודית בעניין.

17. מעבר לכך, מתחילת הלחימה מבוצעים בבתי הסוהר הביטחוניים חיפושי עומק, במסגרתם אותרו מאות כרטיסי סים, רט"ן (רדיו, טלפון נייד) וחלקי רט"ן, דוקרנים מאולתרים וכן חומרים כתובים שהועברו לבדיקת גורמי מודיעין, ובחלקם נמצאו חומרי הסתה. כל זאת כאמור, כחלק מהמאמצים של האסירים הביטחוניים לעמוד בקשר עם גורמים מחוץ לבית הכלא וכן לתאם עמדות ופעולות בינם לבין עצמם, כמו גם להצטייד באמצעי תקיפה, באופן המהווה סכנה לביטחון המדינה ולשלום הציבור. יצוין, כי חלק נכבד מהציוד האסור להחזקה אותר **בשטחים הציבוריים של האגפים, לרבות במקלחות**, במשקופים, בקנטינה, ובתוך מנועי מקררים ומקפיאים, כמו גם בתוך פריטי מזון, בתי מנורות, תאי שירותים ועוד. כן עלו אינדיקציות בימים האחרונים לניסיונות של אסירים להעביר מסרים, בין היתר בדרכם למקלחות האגף.

כך למשל, בימים האחרונים ממש במסגרת חיפושים שנערכים באגפים ביטחוניים במספר בתי סוהר, מאותרים מדי יום טרנזיסטורים, סוללות, כרטיסי סים, רט"ן וחלקי רט"ן, אוזניות וחוטי חשמל מאולתרים מוסלקים – בתאים, בשטחים הציבוריים ובמקלחות האגף.

18. כעולה מן העתירה, ביום 11.10.23 וביום 14.10.23 פנו העותרות למשיבים וכן פנו בתזכורת ביום 22.10.23. ביום 25.10.23 ובטרם היה סיפק בידי שב"ס להשיב, הוגשה העתירה. עם הגשת העתירה הגישו העותרים בקשה למתן צווי ביניים ולקביעת מועד דיון דחוף בעתירה.

19. ביום 25.10.23 דחה כב' השופט כבוב את הבקשה למתן צווי ביניים. ביום 30.10.23 דחה כב' השופט כבוב בקשה לעיון חוזר בהחלטה.

20. במסגרת העתירה הועלו שלל טענות עובדתיות ביחס לסעדים המבוקשים בעתירה. כך נטען, בין היתר, כי שב"ס ניתק "תחילה ברציפות למשך ימים ובהמשך לכך במשך מספר שעות בכל יום" את החיבור למים בתאי הכליאה ובמקלחות, כי לא ניתן להדיח את המים באסלות ולשטוף ידיים בכיור מה שהוביל לבעיות סניטציה קשות (ר' סעיף 11 ובמבוא לעתירה); מונע גישה לטיפול רפואי (ר' סעיף 16 לעתירה); מונע יציאה מהתאים לחצר, למעט יציאות בנות 15-30 דקות לכל אסיר (ר' סעיף 17 לעתירה); הטיל מגבלות נרחבות ואף אסר באופן מוחלט ביקור של עורכי דין אצל אסירים ביטחוניים (ר' סעיף 19 ו-37 לעתירה); כי האסירים הביטחוניים "שוהים בחושך חלקי משך כל שעות היום" (ר' סעיף 25 לעתירה); וכן נשללו באופן גורף טובות הנאה (ובכלל זאת מניעת גישה לרדיו וטלוויזיה, החרמת ציוד אישי כגון קומקומים; מניעת גישה לקנטינה; ביטול ביקורי משפחות ועוד (ר' סעיף 26 לעתירה). העותרים אף טענו כי "לא ניתן לשלול דיווחים על מעשי אלימות כלפיהם" (ר' סעיף 9 לעתירה).

על יסוד קביעות אלו, טוענים העותרים כי הצעדים שנקטו המשיבים פוגעים בזכויות חוקתיות של הכלואים ללא סמכות, וכי אף לו הייתה למשיבים סמכות לעשות כן מדובר ב"ענישה קולקטיבית והפליה".

21. **המשיבים יטענו כי דין העתירה להידחות.** ההחלטה על צמצום למינימום של תנאי הכליאה של הכלואים הביטחוניים בעת הזו, בזמן שמדינת ישראל נתונה במלחמה כנגד ארגוני טרור, התקבלה לצורך הגשמת תכלית ביטחונית של שמירה על ביטחון המדינה, שלום הציבור, שלום הסוהרים והסדר והמשמעת בבית הסוהר, ובהתאם להוראות הדין הרלוונטיות. הטענות העובדתיות בעתירה ביחס לשלילת טיפולים רפואיים, מניעת פגישה עם עורכי דין וטענות ביחס לתנאי סניטציה קשים אינן נכונות כלל ועיקר ואף נטענו ללא תימוכין (ואף בלא שצורף לעתירה עצור או אסיר פרטני לתמיכה בטענות). יצוין בהקשר זה, כי נכון למועד כתיבת שורות אלה ידוע לשב"ס על הגשת שתי עתירות אסיר בנושא תנאי הכליאה של אסירים ביטחוניים, אשר נקבעו לדיון למהלך חודש דצמבר (עת"א 33591-10-23; עת"א 42935-10-23). על יסוד האמור, עמדת המשיבים היא כי דין העתירה להידחות שכן העתירה אינה מניחה תשתית עובדתית שבכוחה להצדיק את מתן הסעדים המבוקשים בגדרה.

22. נסקור להלן את ראשי העתירה, שלגביהם ביקשו העותרים סעדים, ואת המצב העובדתי נכון לעת הזו.

הטענות ביחס להגבלות על גישה למרפאות ולטיפול רפואי

23. שירות בתי הסוהר מחויב לשמור על בריאותם של כלל האסירים, כמתחייב בפקודת בתי הסוהר, בזמני שגרה כמו גם בזמני חירום. גם בימים אלה, הטיפול הרפואי הנדרש לשמירה על בריאותם של הנתונים במשמורת שב"ס בתוך מתקני הכליאה ניתן לכלל הכלואים בהתאם לצורך, ובכלל זה האסירים הביטחוניים מקבלים מענה רפואי מגורמי הרפואה הרלוונטיים בבית הסוהר.

באשר לרפואת החירום – יובהר, כי טיפול רפואי בכל אסיר, לרבות ביטחוני, הדורש מענה רפואי דחוף ואף פינוי, יבוצע גם בעת תקופת הלחימה.

באשר ל"טיפול רפואי שאינו דחוף", ובכלל זאת שירותים הניתנים במרפאות חוץ (כגון תורים שנקבעו בבתי חולים) – מטבע הדברים בשל הלחימה, ובייחוד בימים הראשונים למלחמה, חלק מהשירותים הניתנים בשגרה התבטלו או נדחו על ידי בתי החולים ומרפאות בקהילה, בין היתר נוכח גיוס רופאים למילואים וצמצום הפעילות במרפאות בקהילה (כפי שגם קרה בקרב האוכלוסייה הכללית). יחד עם זאת שב"ס פעל ופועל **ליתן מענים חלופיים ככל הניתן** ובהתאם לדחיפות, למשל באמצעות התייעצויות טלפוניות של הרופאים בשב"ס עם רופאים מומחים ביחס לטיפול באסיר. לצד זאת, כלל המעקבים הרפואיים המבוצעים בשגרה ממשיכים להתבצע גם כיום (כמו לחץ דם, דופק, רמת סוכר) וככל שעולה צורך ניתן מענה רפואי מתאים.

24. מכל מקום, יובהר כי בניגוד לנטען בעתירה, **שב"ס אינו מגביל גישת כלואים ביטחוניים לטיפול רפואי והוא פועל בהתאם להוראות הדין**. למותר לציין, כי ככל שיש כלוא ביטחוני שיש לו טענות בעניין טיפול רפואי באפשרותו לפנות בעניין לגורמים הרלוונטיים האמונים על כך בבית הסוהר בו הוא כלוא וגורמי שב"ס ידרשו לעניין.

הטענות בדבר הגבלות ומניעת פגישה של עורכי דין

25. כבר בפתח הדברים יובהר כי **לא נמנעת מכלואים ביטחוניים פגישה עם עורכי דין**, והכול בכפוף להוראות הדין.

כפי שפורט לעיל, החל מתחילת הלחימה נקלטו בשב"ס אלפי עצורים, כשבמסגרת פעילות כוחות הביטחון בימי המלחמה נקלטים מדי יום עצורים ביטחוניים נוספים. הוראות החוק ופקודות נציבות שב"ס מחייבות מתן עדיפות למפגשים של עצורי ימים עם עורכי דינם לצורך מתן שירות מקצועי, בהמשך המדרג ניתנת עדיפות לעצורים שטרם נשפטו; ולבסוף לאסירים שפוטם (ראו סעיף 45ג) לפקודת בתי הסוהר; תקנה 11 לתקנות תנאי החזקה במעצר; תקנה 28 לתקנות בתי הסוהר, התשל"ח-1978; סעיף 9 לפקודת נציבות מס' 04.34.00 שעניינה "מתן שירות מקצועי לאסירים ועצורים ע"י עורכי דין". בהתאם לאמור, שב"ס מאפשר את תיאום המפגשים בהתאם ליכולותיו ולזמינות של חדרי המפגש, תוך הפעלת שיקול דעת ביחס למדרג שצוין לעיל.

בשים לב למלחמה, לעלייה הדרמטית במספר הכלואים, ולמגבלות ההתכנסות של פיקוד העורף – נעשה מאמץ רב לאפשר תחילה לעצורים החדשים הנקלטים להיפגש עם עורכי דין ללא דיחוי. לצד זאת, מפגשי עורכי דין עם יתר האוכלוסיות מתואמים בהקדם האפשרי, ובכפוף למגבלות הנוגעות לזמינות חדרי המפגש, סידורים של ניהול מתקן הכליאה, אילוצים ביטחוניים ומגבלות כוח האדם. יחד עם זאת, כאמור, **לא נמנע מכלואים ביטחוניים לפגוש בעורכי דין**, גם אם זמן ההמתנה מתארך מעט בשל הנסיבות הביטחוניות.

26. הנה כי כן, בניגוד לנטען בעתירה, שב"ס לא הטיל מגבלות על פגישות של עורכי דין עם כלואים ביטחוניים. מבדיקה שנערכה, החל מתחילת הלחימה ועד היום נערכו ביקורי עורכי דין במתקני הכליאה השונים בשב"ס, לרבות במתקני הכליאה עופר, דמון, גלבו, מגידו ונפחא – בתי סוהר שהם במובהק ביטחוניים.

גם בהקשר זה, ככל שיש טענה קונקרטית של אסיר (או עורך דין) לכך שלא מתאפשר לו לתאם ולקיים מפגש כאמור(ככל שאין מניעה כזו עפ"י דין), בתוך פרק זמן סביר, ניתן לפנות לגורמים הרלוונטיים בבתי הכלא על יסוד תשתית עובדתית קונקרטית, והפניה תיבחן.

27. לשלמות התמונה יצוין עוד, כי במקרים בהם קיימת הצדקה פרטנית למניעת מפגש עם עורך דין, בסמכות שב"ס לעשות כן בהתאם להוראת סעיף 45 לפקודת בתי הסוהר, שעניינה מניעת פגישת אסיר עם עורך דין מסוים, בהתקיים נסיבות המנויות בסעיף ולתקופות שנקבעו, **ולמעשה, שירות בתי הסוהר החל בהליכים כאמור ביחס למספר עורכי דין שביקרו כלואים ביטחוניים מתחילת הלחימה** (בהקשר זה נציין כי תלויה ועומדת עתירת אסיר שהוגשה בנושא, עת"א 33591-10-23, במסגרתה מלין עורך דין על כך שלא התאפשר לו לבקר אסיר ביטחוני. יוער, כי מדובר בעורך דין **שביקר אסיר לאחר תחילת הלחימה**, אולם לאחר אותה פגישה, התקבל מידע מודיעיני, הדורש בחינה של הגורמים הרלוונטיים בדבר הצעדים שיש לנקוט).

עוד נציין, כי הוראות חוק נוספות מאפשרות מניעת מפגש עם עורך דין, ולאחרונה בשל המלחמה הותקנו תקנות שעת חירום (חרבות ברזל) (פגישה עם עורך דין של עצור בעבירת ביטחון), התשפ"ד-2023, המאריכות באופן משמעותי את תקופות מניעת הפגישה עם עורך דין. תקנות אלה חלות על עצור המוגדר כחשוד בעבירת ביטחון לפי סעיף 35(ב) לחוק חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996. מכל מקום, כפי שציינו העותרים בעתירתם, עתירה זו אינה עוסקת בתקנות אלה (ראו סעיף 24 לעתירה).

הטענות בעניין אספקת מים סדירה לאגפים הביטחוניים

28. במסגרת העתירה מעלים העותרים טענות חמורות בדבר מצב הסניטציה באגפים הביטחוניים ובפרט ביחס לאספקת המים לאגפים אלו. הטענות נעדרות כל ביסוס, ודינן להידחות.

אשר לטענות בדבר תנאי הסניטציה בתאים – מבדיקת שב"ס עולה כי **לא מבוצעים ניתוקי מים בכיורים ובשירותים המצויים בתוך התאים**. משכך, אין כל בסיס לטענה בדבר פגיעה בתנאים הסניטריים בתאים כפי שמתואר בעתירה.

אף הטענות בעניין היעדר אפשרות להתקלח במקלחת חמה נעדרות תימוכין. יובהר כי בהתאם לתקנה 2(ג) לתקנות המאסר יש לאפשר לאסיר **מקלחת במים חמים מזי יום ביומו** (כך גם מורה תקנה 3(ג) לתקנות תנאי החזקה במעצר). שב"ס עומד בהוראות תקנות המאסר גם ביחס לכלואים הביטחוניים. במצב הדברים כיום, בבתי הסוהר בהם המקלחות ממוקמות מחוץ לתאים (כך במרבית האגפים הביטחוניים), מתאפשר לאסירים הביטחוניים לצאת אחת ליום למקלחות וזאת במסגרת שעת הטיול היומי שלהם מחוץ לתא, אליה מוצאים האסירים כל תא בנפרד או לכל היותר

שני תאים (באשר לטיול היומי יפורט בהמשך). כך גם באגפים בהם המקלחות בתוך התא – ניתנת לאסירים גישה למים חמים לפחות למשך שעה ביום. כאמור, בכל שלב לא נמנעת מאסירים גישה למים בכיורים ובתאי השירותים.

יובהר, כי טרם הלחימה התאפשרה לאסירים ביטחוניים גישה למקלחות למשך פרק זמן ארוך יותר מדי יום, וכן מספר האסירים שהוצא לכל טיול היה גדול יותר. המדיניות הנוכחית נועדה לצמצם תנועות אסירים מחוץ לתאים ולמנוע התקהלויות. בהקשר זה יצוין כי מאז תחילת הלחימה אותרו אמצעים אסורים בהחזקה (כגון: טרנזיסטורים, כרטיסי סים וחלקי רט"ן) "מוסלקים" בין היתר בתאי המקלחות של הכלואים הביטחוניים, וכן בוצעו ניסיונות להעברת פתקים בדרך למקלחות.

על רקע האמור יש לדחות אף את טענות העותרים כי המשיבים אינם מספקים מים לאגפים הביטחוניים.

הטענות בעניין הגבלות נוספות שהוטלו על הכלואים הביטחוניים

29. כאמור, מתקפת הפתע האכזרית של ארגוני הטרור, שכפתה על מדינת ישראל ותושביה מלחמה, חייבה שינויים מסוימים בכל הנוגע לאופן החזקתם של אסירים ביטחוניים. זאת, משיקולי ביטחון מובהקים אשר חייבו צמצום עד למינימום הנדרש על פי דין את הקשר של הכלואים הביטחוניים עם החוץ, בינם לבין עצמם, ובינם לבין סגל בית הסוהר. יחד עם זאת, לא נעשתה כל פגיעה בזכויות הכלואים על פי דין.

כך, אשר לטענות בדבר מניעת יציאה מהתאים – בהתאם לתקנה 6(א) לתקנות תנאי מאסר, אסיר זכאי להליכה באוויר הפתוח למשך שעה מדי יום (ראו והשוו גם לתקנה 9 לתקנות תנאי החזקה במעצר). כאמור, בשל הצורך לצמצם את הקשר של האסירים בינם לבין עצמם וכן לצמצם את החיכוך בינם לבין הסגל, צומצמו שעות הטיול בחצר, שניתנו קודם לכן באופן רחב יותר מהמתחייב, בהתאם למגבלות הדין, כך שזמן הטיול שניתן כיום הוא למשך שעה מדי יום, וכן צומצמו מספר התאים אשר הכלואים המוחזקים בהם יוצאים יחד לטיול – ממחצית האגף לתא או שניים ביחד (יוער, כי עד לפרוץ המלחמה ניתנו לכלואים הביטחוניים לפחות שעתיים וחצי טיול מחוץ לתאים). מכל מקום, כאמור, ניתנת לכלואים הביטחוניים שעת טיול בכל יום.

אשר לטענות בדבר הגבלת החשמל בתאים – על מנת לצמצם את יכולתם של האסירים הביטחוניים להטעין מכשירי טלפון "מוסלקים" (המיועדים לקשר אסור עם החוץ), וכן לצמצם את הסיכון לשימוש באמצעים לפגיעה בסגל (כגון הרתחת מים או שמן באמצעות קומקום), הוחלט על ניתוק השקעים מהחשמל וצמצום האפשרות לעשות שימוש בפתחי חשמל. בתוך כך יובהר, כי בתאים ספציפיים בהם קיים צורך רפואי בכך, נשמרה הגישה לחשמל.

אשר לטענות בעניין החשכת התאים והתאורה בתאים - תחילה נציין כי מתחילת המלחמה היו ניסיונות של אסירים ביטחוניים להשתמש בפתחי התאורה בכדי ליצר חשמל (בין היתר במטרה להטעין מכשירי טלפון "מוסלקים") בנוסף, נמצאו בתוך נורות פלורוסנט מכשיר רט"ן שמיש, כרטיס סים וכן מוצרי חשמל מאולתרים. על כן, שב"ס הגביל את התאורה והחשמל במהלך שעות היום, בהן יש תאורה טבעית מספקת. במהלך היום האור בתאים מספק, והחל משעות הערב המוקדמות ישנה תאורה חשמלית, וזאת עד לשעה 00:06 בבוקר.

הטענות בדבר הגבלת טובות הנאה כמו מניעת אפשרות בישול, החזקת ציוד אישי, מניעת גישה לטלויזיה, לרדיו ולקנטינה

30. תחילה, יוסבר כי הטענות הנוגעות לראש זה של העתירה הן במובהק טענות הנוגעות לטובות הנאה ולא לזכויות המוקנות לאסירים. על כן, מדובר בהטבות אשר ניתן להגבילן או לשללן כלפי קבוצות אסירים בנסיבות המתאימות.

מכל מקום, במסגרת הצורך בצמצום הקשר של האסירים עם החוץ, בינם לבין עצמם, וכן בינם לבין סגל בית הסוהר והתכלית הביטחונית העומדת ביסוד כך, הוחלט על שלילת טובת הנאה שאפשרה לאסירים הביטחוניים לבשל את מזונם לעצמם. זאת בין היתר על מנת שלא יצאו מהתאים ועל מנת שלא ליצור התקהלויות שלא לצורך, וכן על מנת למנוע צבירת מוצרי מזון וכלים להכנת מזון בתאים, בהם ניתן להסליק ציוד אסור בהחזקה. ואכן נמצאו בימים האחרונים טרנזיסטור מוסלק בתוך לחם וכן ציוד נוסף אסור בהחזקה בתוך כלי ומוצרי אוכל אחרים (יש לציין למען הסדר הטוב כי טובת הנאה זו כלל אינה ניתנה לאסירים פליליים – ר' רע"ב 8355/10 שורפי נ' שב"ס (פורסם באר"ש, 6.10.11)). חלף זאת, האסירים מקבלים, כמו כל יתר האסירים – שלוש ארוחות ביום המורכבות מ"מזון בכמות ובהרכב הנדרשים לשם שמירה על בריאות האסיר" (ר' תקנה 5 לתקנות תנאי המאסר, וכן תקנה 8 לתקנות תנאי החזקה במעצר). שב"ס פועל אפוא בהתאם להוראות הקבועות בתקנות.

אשר לטענות בעניין החזקת ציוד אישי – בניגוד לנטען בעתירה, לא נאסר על הכלואים להכניס לתאים שמיכות. כמו כן, שב"ס מספק לאסירים הביטחוניים מוצרי היגיינה באופן שוטף בהתאם לצורך (סבון, שמפו, משחת שיניים וכיוצ"ב). במסגרת הציוד שנאסף על ידי שב"ס ניתן למנות חומרים כתובים מסוגים שונים (אשר במקרים רבים נמצא כי כללו חומרים מסיתים); ומוצרי חשמל (כגון קומקומים, פלטות בישול ומכונות גילוח) אשר עצם החזקתם בעת הזו עלולה לסכן את ביטחונם של סגל הסוהרים.

אשר לטענות בעניין מניעת גישה לטלויזיה ורדיו – אלו אכן נמנעים מהכלואים הביטחוניים, הן בשל הצורך הביטחוני למנוע גישה לחשמל בתאים, והן בשל הצורך בצמצום הקשר שלהם עם החוץ והחשש כי ככל שיתקבל אצלם מידע על המתרחש, הדבר ידרבן אותם לביצוע אירועי קיצון, כמו גם להתפרעות בתוך האגפים (למשל גילוי שמחה לאיד, מעשי נקמה וכיוצ"ב). זאת, נוכח המצב הביטחוני החריג השורר במדינה ומתוך רצון להגן על ביטחונם של הסוהרים ובתי הסוהר בעת הזו). יצוין בהקשר זה, כי מתחילת הלחימה אירעו מספר אירועים של גילויי שמחה לאיד בתאים, כאשר לאחר חיפוש נמצא כי הוסלקו מכשירי רדיו בתאים אלו.

אשר לטענות בעניין חסימת הגישה לקנטינה – אף מניעת האפשרות לרכוש מהקנטינה נועדה להגשמת תכלית ביטחונית והיא מניעת יציאה מהתא וקשר בין האסירים בינם לבין עצמם ובינם לבין גורמים נוספים, וכן על מנת לצמצם ציוד בתאים לצורך התמודדות עם הסלקת ציוד אסור בהחזקה. יובהר שוב כי שב"ס מספק לאסירים את כל צרכיהם (לרבות שלוש ארוחות מלאות) וככל שנדרש גם מוצרים נוספים.

אשר לטענות על ביטול ביקורי משפחות – ביקורי משפחות עבור אסירים ביטחוניים אינם מתקיימים נכון לעת הזו – זאת בשל היותם קשר מובהק עם החוץ, אשר כאמור שב"ס מבקש לצמצם לשם שמירה על ביטחון המדינה, שלום הסוהרים ושמירת הסדר בבתי הסוהר. יצוין, כי ממילא נכון למועד זה לא מתקיימים ביקורי משפחות גם בבתי הסוהר הפליליים בשל מגבלות התכנסות והיעדר מרחבים מוגנים מספקים, והנושא נבחן מעת לעת במסגרת הערכות המצב ובהתאם להנחיות פיקוד העורף.

31. מן האמור עולה אפוא, כי התשתית העובדתית העומדת ביסוד העתירה אינה מדויקת כלל ועיקר, בלשון המעטה. מעבר לכך, הטענות העובדתיות אף אינן נתמכות בתשתית עובדתית קונקרטית הנוגעות לאסיר כזה או אחר ולפניה מקדימה שנערכה על ידו לביור עניינו הפרטני בפני גורמי שב"ס. בנסיבות אלה, המשיבים יטענו כי דין העתירה להידחות על הסף (ראו והשוו בשיוניים המחויבים: בג"ץ 2888/99 הולנדר נ' היועץ המשפטי לממשלה (13.6.99)); בג"ץ 2164/09 יש דין – ארגון מתנדבים למען זכויות אדם נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית בסעיף 6 לפסק הדין).

32. לכך נוסף, כי בניגוד לנטען בעתירה, ההחלטות שהתקבלו על ידי שב"ס ביחס לכלואים הביטחוניים הן החלטות שהתקבלו בסמכות, וניתנו בהתאם להוראות הדין כמפורט לעיל. מעבר לכך, ההחלטות האמורות, שמטרתן צמצום עד לכדי המינימום המתחייב על פי דין של תנועות הכלואים הביטחוניים באגפים, האינטראקציה בינם לבין עצמם, הקשר בינם לבין החוץ וכן החיכוך בינם לבין סגל בית הסוהר, התקבלו לצורך מימוש תכלית ביטחונית של שמירה על ביטחון המדינה, שלום הציבור, שלום הסוהרים והסדר והמשמעת בבית הסוהר.

33. בהקשר זה לא למותר לציין כי בית משפט נכבד זה אף הכיר לא אחת כי יש הצדקה להבחנה בין תנאי המאסר של אסירים ביטחוניים לבין אסירים אחרים, ולהגבלת זכאותם לטובות הנאה, כדי להגן על אינטרסים ציבוריים חיוניים נוכח מאפייני האסירים והעבירות בהן הורשעו, בפרט ביחס לסוגיית הקשר עם החוץ של אסירים ביטחוניים, לאור הסכנה המיוחדת הטמונה בהם (ר' עע"א 1076/95 מדינת ישראל נ' סמיר קונטאר, תק-על (3)96, 232, (1996); רע"ב 6956/09 יונס נ' שירות בתי הסוהר (פורסם באר"ש, 7.10.10); ראו והשוו גם: ע"פ 2891/12 מדינת ישראל נ' רבעא (פורסם באר"ש, 15.7.12), בסעיפים 3-4 לחוות דעתה של כבוד השופטת ד' ברק-ארז). בנוסף, בין היתר, צוין כי הנחת מגבלות על אפשרות הביקורים אצל אסירים אלה היא חיונית לצורך הגנה על הסדר והמשמעת בכלא, ובמיוחד לצורך שמירה על אינטרסים ביטחוניים חיוניים למדינה (רע"ב 4779/17 אבו צעלוק נ' שב"ס (פורסם באר"ש, 22.3.20), בסעיף 49 לפסק דינו של כב' השופט מלצר).

34. עוד נבקש להפנות את בית המשפט הנכבד לסעיף 1.ב. לפקודת נציבות 03.02.00 שעניינה "כללים ביחס לאסירים ביטחוניים", הקובע כי "ככלל, באסירים השפוטים או עצורים בגין עבירות נגד ביטחון המדינה, קיים פוטנציאל ממשי לסיכון ביטחון המדינה בכלל ולסיכון הסדר והמשמעת בבתי הסוהר בפרט, וזאת לאור טיבה, מהותה ונסיבותיה של העבירה שביצעו או בביצועה הם חשודים; עברם, מניעיהם ומעורבותם בפעולות נגד ביטחון המדינה. רובם של אסירים אלה, הינם בעלי זיקה לארגוני טרור. קשר זה טומן בחובו סכנות מיוחדות הן לסדר ולמשמעת בבית הסוהר והן לביטחון המדינה...".

35. בהקשר זה יודגש שוב, כי ההחלטות שהתקבלו ביחס לתנאי המאסר של כלואים ביטחוניים, התקבלו בהתבסס על שיקולים ענייניים הנוגעים למאפייניהם הייחודיים, לשם מימוש תכלית ביטחונית של שמירה על ביטחון המדינה, הסוהרים והסדר והמשמעת בבתי הסוהר. על כן כלל טענות העותרים בהקשרים אלה – להידחות.

36. המשיבים יוסיפו ויטענו, כי ככל שלאסיר ביטחוני טענות פרטניות "בעניין הנוגע למאסרו או מעצרו", הרי שיש מקום לבררן על יסוד תשתית עובדתית קונקרטי מתאימה, ולאחר פניה בעניין זה לרשויות בית הסוהר הרלוונטי אשר יבחנו את טענותיו. לאחר מכן, וככל שיהיה בכך צורך, באפשרותו לפנות בעתירת אסיר בעניין זה לפי סעיף 62 לפקודת בתי הסוהר, כפי שאכן נעשה בשני מקרים שונים. אף בכך יש בכדי לתמוך בדחייתה על הסף של העתירה דנן.

37. לא למותר לציין כי בית המשפט הנכבד שב ועמד על כך שעניינים הנוגעים למאסר או מעצר צריכים להתברר בבית המשפט המחוזי בדרך של עתירת אסיר, ובהתאם לכך דחה על-הסף עתירות מחמת קיומו של סעד חלופי (ר' והשוו: בג"ץ 4283/14 **עדאלה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל נ' שירות בתי הסוהר** (17.6.14); בג"ץ 2316/19 **המוקד להגנת הפרט נ' שירות בתי הסוהר** (1.7.19)). נעיר, כי "כלליותה" או "עקרוניותה" הנטענת של העתירה אין בהן כדי לשנות לעניין קיומו של הסעד החלופי. כך למשל, בית משפט נכבד זה קבע ברע"ב 433/07 **הוכברג נ' שירות בתי הסוהר** תק-על (4)2007, 3234 (2007), כי תקיפה חוקתית של **סעיף בחוק**, בעניין שיש לו נגיעה למאסרו של אסיר, יכולה להיעשות במסגרת עתירת אסיר (כן ראו והשוו: בג"ץ 1143/22 **עמותת "דרור למשפחה" נ' השר לביטחון פנים** (פורסם באר"ש, 14.4.22)).

38. אכן, בהתאם להלכה הפסוקה עשויים להיות מקרים נדירים שבהם תקום הצדקה לכך שבית משפט הנכבד זה יפתח את שערו לעתירה "רוחבית" בנושא של זכויות אסירים (ראו למשל: בג"ץ 6109/12 **מלכה נ' היועץ המשפטי לממשלה** (פורסם באר"ש, 25.12.12)), ואולם – אף אם היה, באופן תיאורטי, מקום לעשות כן במקרה דנן, היה לכל הפחות מקום לעשות כן על יסוד תשתית עובדתית קונקרטי, דבר שכאמור לא נעשה בעתירה דנן. בהקשר זה לא למותר להזכיר את פסיקת בית המשפט הנכבד כי דרך המלך שבה ראוי להשיג על החלטת שב"ס היא באמצעות עתירת האסיר עצמו, ובקשת רשות ערעור עליה בהמשך ככל שצריך, ולא על ידי צד ג' (בג"ץ 1247/15 **עיתון הארץ נ' שירות בתי הסוהר** (29.3.26)). בקשה לדיון נוסף על פסק הדיון נדחתה על ידי כב' השופט רובינשטיין אשר הבהיר כי "הדלת לעתירה לבגץ על ידי צד שלישי נותרה פתוחה בסוגיות בעלות השלכות רוחב, או במצבים שבהם אין בפני האסיר אפשרות מהותית לעתור לערכאות משפטיות וקיים חשש שלא יוכל למצות את זכויותיו" (דנג"ץ 3011/16 **עיתון הארץ נ' שב"ס** (פורסם באר"ש, 29.8.16)).

במקרה שלפנינו, לעמדת המשיבים העותרים לא הרימו את הנטל להראות כי אין בפני אסיר מאן דהוא לפנות באופן קונקרטי לשב"ס, וכפי שהובהר לעיל – קיימת אפשרות לעשות כן ביחס לטענות שהועלו בעתירה (כפי שאכן נעשה).

39. אשר לטענות בדבר אי-פרסום "מדיניות שב"ס", הדברים קיבלו מענה מפורט בתיאור הדברים לעיל. שירות בתי הסוהר מפרסם את הוראות השעה באתר האינטרנט של שב"ס וכן פרסם את ההחלטות שהתקבלו ביחס לתנאי החזקתם של הכלואים הביטחוניים כמפורט לעיל. משכך, אף דין הטענות בהקשר זה להידחות.
40. טרם חתימה, נשוב ונציין כפי שהובהר בפתח הדברים, כי מדינת ישראל מצויה בעיצומה של מלחמה, וכי ההחלטות ביחס לתנאי כליאתם של העצורים והאסירים הביטחוניים נבחנות במסגרת **הערכות מצב יומיות** בראשות נציבת בתי הסוהר. המתואר לעיל ביחס לתנאי הכלואים הביטחוניים הוא מצב הדברים הנכון למועד כתיבת שורות אלה, והוא עשוי להשתנות מעת לעת, בהתאם להערכות מצב עתידיות.
41. מכל הטעמים שפורטו לעיל, עמדת המשיבים היא כי דין העתירה להידחות על הסף, וזאת תוך עשיית צו להוצאות.
42. תגובה זו נתמכת בתצהירים של גונדר מוני ביטן, סגן נציבת בתי הסוהר ור' אג"ם; גונדר איילה חיים, ראש אגף האסיר בשב"ס; ד"ר מרים מדר, ראש ענף רפואת האסיר בשב"ס.

היום, כ"ה חשוון תשפ"ד

9 נובמבר 2023

ס'ון דגן
סיון דגן, עו"ד

סגנית במחלקת הבג"צים
בפרקליטות המדינה

מוריה פרימן, עו"ד

סגנית בכירה א' במחלקת הבג"צים
בפרקליטות המדינה